

Καὶ προσηλοῦσα ἐπὶ τοῦ Λαυρεντίου τοὺς μεγάλους μέλανας ἀπαστράπτοντας αὐτῆς ὀφθαλμοὺς ἐξηκολούθησε :

— Τί θέλεις νὰ μοὶ εἴπῃς ; . . ὅτι εἶμαι πολλάκις καὶ κακοήθης γυνή ; ἔστω ! συμφωνῶ . . . Τί σὲ μέλλει σέ ; σὲ ἐνδιαφέρει ;

— "Ὁχι ! δύνασαι νὰ κυλίσαι ὅσον θέλεις εἰς τὸν βόρβορον, ἂν σοὶ ἀρέσῃ. Δὲν θέλω ὅμως νὰ ὑβρίζῃς μίαν ἔντιμον κυρίαν !

— Ποίαν ; αὐτὴν τὴν βρωμεράν, ἡ ὁποία ἐξηλθε τώρα, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχεις ἐρωμένην ; Αὐτὴ εἶνε ἡ ἔντιμος ; Χά ! χά ! Μὲ κάμνεις νὰ γελῶ . . . Εἶνε ἔντιμος ὡς ἐγὼ καὶ ἀκόμη ! . . .

— Αἱ ! σιώπα, σὲ παρακαλῶ, ἀνέκραξεν ὁ Λαυρέντιος, ἡ δὲν κρατοῦμαι πλέον ! . . .

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης δὲν κρατοῦμαι ! ὑπέλαβεν ἡ Πουλχερία ζωντῶς. Εἶσαι, τὸ ἀκούεις, εἰς ἄθλιος, θέλων νὰ ὑπερασπίσῃς τὴν ἐρωμένην σου ἐνώπιόν μου ! . . . Νομίζεις ὅτι δὲν ἔχω πλέον αἷμα εἰς τὴν καρδίαν . . . "Ὡ ! δὲν μὲ γνωρίζεις ! μεταξὺ μας ἐγεννήθη μῖσος μέχρι θανάτου. Εἰς σὲ ὀφείλω τὴν κατὰπτωσίν μου, ναί, εἰς σέ, οὐτιδανέ ! Καὶ θέλεις νὰ μὴ ἐκδικηθῶ ; "Ὡ ! ὄχι ! θὰ σοὶ ἀποδώσω μίαν ἡμέραν τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον μοὶ ἐπροξένησες . . .

Ὁ Λαυρέντιος ἔμενεν ἄφωνος ἐνώπιον τῆς ἐκμανείσης γυναικός, ὅτε αἰφνης ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἠνεώχθη.

Ὁ Ἐμερὺ εἰσῆλθεν.

ΙΘ'

Ὁ Ἐμερὺ ἐφάνη δυσαρεσθηθεὶς καὶ ἐκπεπηγμένος βλέπων τὸν Λαυρέντιον.

— Τί συμβαίνει λοιπόν ; ἡρώτησε· τί θέλετε ἐδῶ, κύριε Δαλισιέ ;

— Νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκόν σας, ἀφοῦ σεῖς δὲν ἐκπληρεῖτε αὐτό, κύριε Σουσσά.

— Τὸ καθήκόν μου !

— Βεβαίως . . . ὅταν ἡ ἀδελφή σας περιῦθριζέται ἀνήκει μάλλον εἰς σὰς νὰ τὴν ὑπερασπίσετε.

— Ἡ ἀδελφή μου . . . Ἀστεῖζεσθε ;

— Ἐρωτήσατε τὴν κυρίαν ἂν ἀστείζομαι, ἀπήντησεν ὁ Λαυρέντιος. Σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ἀδελφή σας ἦτο ἐδῶ ὑβριζομένη ὑπὸ τῆς κυρίας, ὅτε ἐπενέβην ἐγώ.

— Ἀδύνατον. Ἡ ἀδελφή μου δὲν ἐπάτησε τὸν πόδα ἐδῶ.

— Καὶ διατί ὄχι ; ἀνέκραξεν ἡ Πουλχερία . . . Μήπως δὲν εἶμαι ἀξία τοιαύτης τιμῆς ; Ἡ ἀδελφή σας ἦλθε καὶ τὴν ἐδέχθη ὡς τῇ ἡξίε. Τοῦτο δὲν τὴν εὐχαρίστησε καὶ λυποῦμαι πολύ.

— Πουλχερία, μὴ ὠμίλει τοιοῦτοτρόπως, εἶπεν ὁ Ἐμερὺ. Οὐδέποτε θὰ πιστεύσω . . .

— Αἱ ! πίστευε ὅ,τι θέλεις. Ἐρώτησε καὶ τὸν κύριον, εἶπε δεικνύουσα τὸν Λαυρέντιον, τὴν ἡκολούθει ἐκ τοῦ πλησίον ! Τὴν συνοδεύει καὶ τὴν προστατεύει

εἰς τὰς τοιαύτας ἐκδρομάς· εἶνε βεβαίως δικαίωμα τοῦ !

— "Α ! σιώπα, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος· μὴ ἐπαναρχίσης τὰς ἀτίμους συκοφαντίας σου.

Ταῦτα λέγων διηυθύνετο πρὸς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης. Ὁ Ἐμερὺ ἡκολούθει αὐτόν.

— Λησμονεῖτε, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι μοὶ ὀφείλετε μίαν ἐξήγησιν, κύριε Δαλισιέ.

Ὁ Λαυρέντιος ὕψωσε τοὺς ὤμους.

— Ἐπιτρέψατε ! ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐμερὺ, ἂν τὸ μέρος τοῦτο δὲν σὰς φαίνεται κατὰλληλον πρὸς τοῦτο . . . καὶ συμφωνῶ μεθ' ὑμῶν, δυνάμεθα ν' ἀνέλθωμεν εἰς τὴν κατοικίαν μου . . .

— Εὐχαρίστως, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος.

Ἀνῆλθον εἰς τὸ τρίτον πάτωμα, καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθον, ὁ Ἐμερὺ λαμβάνων στάσιν αὐστηρὰν εἶπεν :

— "Αν δὲν ἀπατῶμαι, καθ' ἣν στιγμὴν εἰσῆλθον εἰς τῆς κυρίας Βωλουδιέρ, εἶχατε ζωντὰν φιλονικίαν μετ' αὐτῆς . . .

Ὁ Λαυρέντιος διέκοψεν αὐτόν :

— Ἀφες με ἡσυχον μὲ τὴν Βωλουδιέρ σου . . . Δὲν πρόκειται δι' αὐτὴν τὴν κατεργάρα !

— Πῶς ! . . . κατεργάρα . . . Δὲν σὰς ἐπιτρέπω . . .

— Ἀν θέλῃς μὴ τὸ ἐπιτρέπῃς. Αὐτὴ ἦτο ἐρωμένη μου πρὶν γείνη ἰδική σου καὶ τὴν χαρακτηρίζω ὅπως τῇ ἀξίζει. Σοὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν πρόκειται περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀδελφῆς σου.

— Ἡ ἀδελφή μου κατ' οὐδὲν εἰς αὐτὸ ἐνδιαφέρεται.

— "Α ! πολὺ καλά . . . Παραδέχεσαι λοιπὸν ὅτι ἡ ἀδελφή σου εἶνε ἐρωμένη μου, ὅτι παρεδόθη εἰς ἐμέ . . . καὶ εἰς ἄλλους ;

— Τολμᾷς νὰ εἴπῃς ; . . .

— Δὲν τολμῶ, ὁ Θεὸς φυλάξοι . . . ἐπαναλαμβάνω μόνον τὰς ὕβρεις, τὰς ὁποίας ἡ Πουλχερία τῇ ἔρριψε κατὰ πρόσωπον.

— Δὲν εἶνε ἄληθές τοῦτο . . . Πρὸς τί ἡ Αἰμιλία νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ; . . .

— Δὲν τὸ γνωρίζω, ἐν τούτοις ἦλθε.

Ὁ Ἐμερὺ περιεπάτει ἐν τῷ δωματίῳ κεκυφώς καὶ σύννους.

— Ναί ! εἶπεν εἶνε πιθανόν . . . Εἶμαι δυσαρεστημένος μὲ τὴν οἰκογένειάν μου . . . καὶ θὰ ἦλθε νὰ μὲ πείσῃ νὰ συμφιλιωθῶ. Ἡ Πουλχερία θὰ τὴν συνήντησεν εἰς τὴν κλίμακα . . . Ἀλλὰ σεῖς, κύριε Δαλισιέ, διατί ἦλθατε ;

— Διατί . . . "Α ! ναί, ἔχεις δίκαιον, ἡ παρουσία μου σὲ ἀνησυχεῖ. Ἡσύχασε.

— Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ· ἀγαπῶ τὸν ἀντιπάλον τὴν εἰλικρίνειαν. Ἰδοὺ ! κάθησε καὶ ἄς συνομιλήσωμεν ὡς ἀρχαῖοι σύντροφοι, τί συνέβη ;

— Τέλος παντῶν ! εἶπεν ὁ Λαυρέντιος. Λοιπὸν ἰδοὺ ἐν συντόμῳ, τί συνέβη. Ἡρχόμεν εἰς σέ ὅτε ἔφθασα εἰς τὸ δεῦτερον πάτωμα, ἤκουσα διαπληκτισμούς . . . Προσέχω καὶ νομίζω ὅτι ἀγανατίζω τὰς φωνάς. Δισταζῶ ἐπ' ὀλίγον καὶ τέλος κρούω τὸν κῶδωνα. Εἰσέρχομαι καὶ βλέπω τὴν

δеспοινίδα Σουσσά, ναί, τὴν ἀδελφὴν σου, διαπληκτιζομένην, σχεδὸν εἰς χεῖρας μετὰ . . . δὲν τὴν ὀνομάζω πλέον, ἀφοῦ τοῦτο σὲ δυσαρεστεῖ.

— Ποσῶς δὲν μὲ δυσαρεστεῖ, εἶπεν ὁ Ἐμερὺ. Ἔσο ἡσυχος· ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ μεταχειρισθῶ τὴν Πουλχερίαν ὅπως τῇ ἀρμόζει. Λέγε.

Ὁ Λαυρέντιος διηγήθη ὅ,τι εἶδε καὶ ἤκουσε, χωρὶς οὐδὲν νὰ κρύψῃ.

— Τῇ ἔρριψε χρήματα ! εἶπεν ὁ Ἐμερὺ. "Α ! μαντεύω . . . Ἀτυχῆς μου ἀδελφή ! μοὶ ἔφερε τὰς οἰκονομίας της· εἶμαι βέβαιος.

— Πιθανόν, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος. Εἶχα λοιπὸν ἀδικον νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἐρωμένην σου ὡς τὴν μετεχειρίσθην ;

— Εἶχες μέγα δίκαιον, εἶπεν ὁ Ἐμερὺ. Περίμενε ὀλίγον· θὰ τῇ εἴπω καὶ ἐγὼ δύο λέξεις.

Καὶ κατῆλθε παρὰ τῇ Πουλχερίᾳ. Εἰσῆλθε δὲ ἐν τῷ δωματίῳ της. Εἶχε τὸ ἦθος σοβαρὸν καὶ αὐστηρόν.

— Εἶσαι σύ ; ἡρώτησεν ἐκείνη ἐγειρομένη καὶ ὀργίλως ἀτενίζουσα αὐτόν· τί θέλεις ;

— Συγγνώμην, ἀγαπητὴ Πουλχερία, εἶπεν ὁ Ἐμερὺ, εἶσαι ἀνυπόμονος, νευρική, τὸ ἐννοῶ . . . Καὶ ἐγὼ ἐπίσης εἶμαι πολὺ ὀργισμένος δι' ὅ,τι συνέβη καὶ λυποῦμαι.

Ἐκείνη ἡγέρθη ἀποτόμως καὶ ὑψοῦσα τοὺς ὤμους :

— Ἀφες με, εἶπε, μοὶ προξενεῖς οἶκτον.

— Σοὶ προξενῶ οἶκτον, διατί ;

— Διότι εἶσαι ἡλίθιος καὶ ἀνανδρός.

Εὗρίσκες ἐδῶ ἕνα ἀνθρωπον, ὅστις μὲ ὑβρίζει καὶ δὲν τὸν ραπίζεις.

[Ἔπεται συνέχεια]

*

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ :

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΑἪΦΦΕΛ

Ἀνῆγημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ

ΠΕΤΡΟΥ ΔΕΛΚΟΥΡ

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

[Συνέχεια]

Ὁ δικαστὴς ἡνοίξε τὸ συρτάριον τοῦ γραφείου του καὶ ἐξήγαγε τὸ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Μαξίμου εὑρεθὲν φιαλίδιον, τὸ ὁποῖον ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν κατηγορούμενον λέγων :

— Ἀναγνωρίζετε αὐτὸ τὸ φιαλίδιον ; Ὁ νεανίας ἐξήτασε περιέργως τὸ ἀντικείμενον.

— "Ὁχι, εἶπεν.

— "Ὡστε δὲν ἀνήκει εἰς ὑμᾶς ;

— "Ὁχι, κύριε.

— Ὄφειλω νὰ σὰς εἴπω ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εὑρέθη εἰς τὴν κατοικίαν σας, εἰς ἐρμάριον, περιέχον διάφορα ἔγγραφα καὶ ἄλλα πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι ἀποδίδετε μεγάλην σπουδαίω-